

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti pošto znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilo koroških Slovencev

za Jugoslavijo . . . K 6.—
» ostalo inozemstvo . . » 9.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 16 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravištvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvu lista »Mir« v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Poštnopranični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 6. decembra 1918.

Št. 49.

Adresa odposlancev Narodnega veča in odgovor regenta Aleksandra.

Ujedinjena Jugoslavija ustanovljena.

Dne 1. decembra je bila sprejeta delegacija Narodnega veča SHS, ki se je mudila v Belgradu, da prevede ujedinjenje s kraljevino Srbijo in Črnogoro, od prestolonaslednika in regenta Aleksandra v posebni avdijenci, kateri so prisostvovali tudi srbski ministri Stojan Protić, Ljuba Jovanović ter vojvoda Mišić. V imenu delegacije je pozdravil prestolonaslednika podpredsednik Narodnega veča dr. Pavelić in prebral adresu, ki jo je sestavilo Narodno veče, s katero se definitivno in za vedno proglašajo popolno ujedinjenje s kraljevinama Srbijo in Črnogoro v državo Slovencev, Hrvatov in Srbov v edinstveno kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev pod dinastijo Karađorđevićev.

Ta adresa povdarja posebno sledeče točke: Najprej naj se sestavi provizorična vlada v sporazumu med Narodnim večem in predstavniki naroda kraljevine Srbije, in da se določi odgovornost državne vlade v smislu modernih parlamentarnih načel temu narodnemu predstavništvu, katera bi morala ostati zbrana, dokler se ne sestane konstituenta, da pridejo na ta način principi ustavnosti in parlamentarne odgovornosti vlade do popolnega izraza.

V tem prehodnem času bi bilo potrebno, da se ustvarijo pogoji za končno organizacijo naše edinstvene države. Naša državna vlada bi imela za to poseben nalog, da pripravi konstituento in naj bi bila v zmislu predloženega predloga N.V. voljena po načelih splošne, enake, direktne, tajne in proporcionalne volilne pravice, ki naj bi se sestala najpozneje šest mesecev po sklenitvi miru.

Protestira se tudi proti temu, da italijanske čete kršijo meje in pooblastila, ki so ji dana v pogojih premirja in izraža prepričanje, da se bo kralj skupno s celim narodom krepko zavzel za zaželeno ureditev mej in konča s pozdravom kralju in narodu.

Na to je odgovoril regent Aleksander v bistvu sledeče:

Zagotavljam vas in Narodno veče, čegar pooblaščenosti ste, da je ves narod slovenski, hrvatski in srbski, katerega voljo in misel predstavlja,

lahko uverjen, da se bomo jaz in moja vlada z vsemi onimi, ki predstavljajo Srbijo in srbski narod, dali voditi samo po globoki, neizkaljeni ljubezni bratskega srca napram vsem svetinjam, ki so drage dušam onih, kot katerih pooblaščenosti ste prišli semkaj.

V smislu želj in načrtov, ki ste jih izvolili predložiti in katere jaz in vlada v celem obsegu osvojujemo, bo naša vlada takoj storila vse potrebne korake, da se čim najpreje ustvari vse ono, kar ste predlagali, tako glede prehodno dobo, dokler se ne sestane in ne konča svojega dela velika ustavotvorna skupščina, kakor tudi glede na volitve in sestavo te korporacije.

Veren zgledu in naročilom svojega očeta bom jaz, kralj svobodnih državljanov, svobodne države SHS, ostal vsikdar veren ustavnim, parlamentarnim in široko-demokratskim načelom, temelječim na splošni in enaki volilni pravici.

Radi tega bom iskal vaše sodelovanje pri sestavi vlade, ki bo predstavljala vso ujedinjeno domovino. Ta vlada bo v stalni zvezi z vami in po vas z narodnim predstavništvom, z njim bo delala, njemu bo odgovorna. V zvezi z njim in s celim narodom bo pripadla tej vladi prva in glavna naloga, da poskrbi, da se bodo meje naše države krile z etnografskimi granicami našega naroda.

Skupno z vami se smem upravičeno nadejati in se tudi nadejam, da boeo naši veliki prijatelji in zavezniki pravično ocenjevali naše stališče, ker le to odgovarja načelom, ki so jih sami proglasili in za katerih zmago so prelili veliko svoje dragocene krvi.

Prosim vas, gospodje poslanci, da sporočite mojo vladarsko besedo in pozdrav mojim milim bratom širom naše svobodne in ujedinjene Jugoslavije. Zivel ves narod srbski, hrvatski in slovenski!

Bodi nam vsikdar srečna in slavna kraljevina Slovencev, Hrvatov in Srbov!

Govor je bil sprejet od vseh poslancev z velikim navdušenjem.

Dne 3. decembra se je g. dr. Korošec odpeljal v Zagreb in Belgrad.

Sestanek jugoslovanskih škofov v Zagrebu.

Zagrebski nadškof je poklical na sestanek vse jugoslovanske škofo, da zavzamejo načelno stališče v glavnih vprašanjih, ki se sedaj javno preraštevajo.

Prišli so dne 27. novembra t. l. v Zagreb škofo: ljubljanski, banjalški, senjski, križevski in splitski; pomožni škofo Šarić, Premuž in Lang; drugi škofo so poslali svoje zastopnike.

Soglasno so sprejeli sledečih pet resolucij, namenjenih Narodnemu veču in vsej javnosti:

1. Zbrani jugoslovanski katoliški episkopat radostno pozdravlja zedinjenje vseh Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno neodvisno državo; priznava Narodno veče kot vrhovno provizorno oblast, in priznal bo istotako tisto definitivno oblast, ki jo bo ustvarila volja naroda po konstituenti.

2. Jugoslovanski katoliški episkopat si bo prizadeval, da se z vsemi verskimi sredstvi upo-

stavi po dolgotrajni vojni omajana krščanska morala; posebno si hoče prizadevati, da bo katoličanom svet na pravičnosti in krščanski ljubezni zasnovani socialni red, svet krščanski zakon in nedotakljiva zasebna last.

3. Jugoslovanski katoliški episkopat se trdno nadeja, da bo jugoslovanska država priznala pravice katoliške Cerkve in vse dotične točke uredila dogovorno s sv. stolico.

4. Jugoslovanski episkopat uvideva, kako opravičeno je, da pride revnejši del kmetškega stanu do primerne zemljiške posesti in da je v to svrhu potrebna agrarna reforma veleposestev; zato je s svoje strani pripravljen izposlovati dovoljenje sv. stolice, da se proti pravični odškodnini odstopijo od cerkvenih velikih posestev v to svrhu potrebna zemljišča.

5. Jugoslovanski episkopat želi in hoče, da živi v krščanski ljubezni in najboljšem razmerju z vsako v Jugoslaviji priznano veroizpovedjo, a seveda v prvi vrsti s pravoslavno hierarhijo in pravoslavnim ljudstvom.

Jugoslovanski škofje pooblastili so tudi nadškofa, naj čim prej v imenu vseh vloži na Sv. Očeta prošnjo za dovolitev liturgije v slovenskem jeziku, in sicer sv. maše v staroslovenskem, drugih obredov pa v živem narodnem jeziku.

Celovski Nemci proti jugoslovanski državi.

Predvsem moramo tukaj povdarjati, da pri tem članku ne mislimo na vse celovške Nemce. So tukaj trgovci, obrtniki in delavci, ki so sedanjih razmer v Celovcu do grla siti. Mnogo se je grešilo od strani mestne uprave proti ljudstvu in splošna je pritožba, da se dela razlika pri razdelitvi živeža, različnih del in trgovskih opravil.

Toda ne glede nato, je tudi mnogo Nemcev, ki prav dobro vidijo, da imajo več pričakovati od urejenih razmer v Jugoslaviji, kakor pa od zmešnjav v Nemški Avstriji. Vsi ti vedo, da bo nemška država, h kateri se hoče priklopiti Nemška Avstrija, imela še jako velike težkoče, predno bo mogla začeti redno delovati. Vedo tudi, da so Slovenci miren in pravičen narod, tako da se jim za njih eksistenco pri nas ne bo treba bati. Slovenci so dokazali tudi tam, kjer so imeli moč, da so vsem enako pravični. Če so se kdaj pripetili kaki izgredi, je bil povod vedno ta, da so se prej dogodile posebne krivice Slovincem v nemških krajih. Spominjamo se v tem oziru na poboje, katere je aranžiral proti mirnim Slovincem v Ptuj biviš župan Ornič, nakar so čez nekaj dni nastali izgredi v Ljubljani. Tem celovskim Nemcem tudi ni bilo prav, da so sedaj nemški vojaki v zvezi z nemškim delom celovškega meščanstva razgrajali proti mirnim celovskim Slovincem in trgali pri Slovincih celo nemške table. Toda večina celovških Nemcev je še vedno jako zagrizena v svojem sovraštvu proti Slovincem. Opozarjati je v tem oziru posebno na liste »Freie Stimmen« in »Kärntner Tagblatt«. Oba ta lista hočeta še vedno z lažnjivim ljudskim štetjem dokazati, da Slovencev tostran Drave sploh ni; celo kraje južno od Drave zahtevajo za Nemško Avstrijo.

Res je, dosedaj smo bili izročeni na milost in nemilost nemški vladi na Koroškem, ki nam je vsilila nemške šole in nemške uradnike in ki je s pomočjo vojaštva posebno med vojsko vse hotela zatreti, kar je bilo slovenskega. Nemški nacionanci, h katerim moramo pristeti tudi nemške krščanske socialce in velik del nemških socialnih demokratov se hočejo upirati sedaj na te krivice, na nemške šole, učitelje in uradnike in na podlagi teh krivic prizadejati nam še druge. S takimi ljudmi seveda ni mogoče govoriti in obrav-

Dr. Korošec zopet nazaj v Ljubljani.

Dne 2. decembra zbrala se je proti večeru na ljubljanskem kolodvoru ogromna množica, da pozdravi g. dr. Korošca, ki se je vrnil iz svojega potovanja po Švici in iz Pariza. V imenu Narodne vlade ga je pozdravil predsednik in celo občinstvo prirejalo mu je povsod, kjer se je pokazal, navdušen sprejem. Že na kolodvoru izročen mu je bil lovorov venec. Z njim prišel je g. dr. Žerjav. Oba sta potem takoj poročala osebno v seji Narodnega sveta posebno o posvetovanjih z zastopniki antante v Parizu.

Povdarjala sta med drugim, da je naš položaj glede severne meje kar najugodnejši in je popolna izpolnitev naših narodnih zahtev zagotovljena! (Škoda, da prof. Graberja ni bilo v Parizu. Opomba stavca.)

Povsodi so tudi mnenja, da je znana london-ska pogodba z Italijani, pod sedanjimi razmerami in razsulum Avstrije nevdržljiva in da se bo na mirovnem kongresu nam v prid razveljavila. Mirnim srcem lahko rečemo, da bo mirovni kongres upošteval naše zahteve in da se nam bodo priznale zaželjene meje.

navati. Zaslepljeni so in v svoji zaslepljenosti sami derejo v prepad.

Če v Celovcu in Beljaku odštejemo uradnike, katere so nam Nemci poslali in ki ne morejo priti v poštev pri vpraševanju, kam spada, v kako mesto ali kraj, mora vsak priznati, da se je preselila večina trgovcev in obrtnikov, kakor tudi drugega meščanstva svojčas iz slovenskih krajev v Celovec. V Celovcu so bili sicer sčasoma ponemčeni zaradi vladajočih razmer. Če bi pa bila ves čas vladala na Koroškem popolnoma enakopravnost, bi bili ti ljudje ostali Slovenci do današnjega dne. Da so Slovenci, kaže najboljše v četrtkih. Pred vojno, ko so bili ti in drugi sejm dobro obiskovani, je vsak lahko opazoval, da znajo skoraj vsi celovčani slovensko. To kaže tudi sedaj, če so Slovenci tako moški, da govorijo samo slovensko.

Te resnice ne more nikdo utajiti, če si še tako močno zaveže oči. Ravno tako ne more utajiti resnice, da prebivajo Slovenci tudi severno od Celovca v celih vaseh še sedaj, dasi so bili severno od Celovca vsi kraji slovenski še pred kakimi 30 leti gor do Št. Vida. To ljudstvo je toraj slovensko. Kakor odpade nemška nadvlada in nemško zatiranje, bodo vsi ti kraji kmalu pokazali staro lice.

Sedaj je prišel čas, da se bo nam to, kar se nam je vzelo s silo in krivico, dalo zopet nazaj. Tisti Nemci, ki bodo hoteli z nami v miru in sporazumu živeti, bodo z nami zadovoljni, saj bo jugoslovanska država v svoji velikosti, po svojem naravnem bogastvu vsakemu nudila lep zaslužek. Tisti pa, ki še dandanes hujskajo zoper nas, delajo to gotovo, ker imajo še od nekdaj slabo vest!

Nasilstva proti Slovincem v Celovcu.

Zadnji dnevi kažejo, kakor da bi bili vladajoči nemški krogi v Celovcu izgubili popolnoma glavo. Na eni strani zatrjujejo Slovincem, da hočejo vse storiti, da vzdržijo red in mir in jih varovati pred vsakim nasiljem; na drugi strani pa se opaža, da so to samo besede nemške vlade in nemških vojaških komandantov, medtem ko se nemški nacionalci in njihovi privrženci med vojaki na to sploh ne ozirajo. Ze večkrat so se ponavljali izgrede v hotelu Trabesinger, kamor so prišle tolpe vojakov pod različnimi pretvezami in so tam razgrajale ter grozile vsakemu Slovincu, ki je prišel med nje.

Dne 29. novembra pa so se še prav posebno izkazali. Najprej so popoldan hodili po mestu z godbo, hoteč pokazati, da imajo v Celovcu moč in oblast. Bilo je par sto vojakov, nekaj dijakov in drugega občinstva. Treznejši Nemci se tega niso udeležili. Ko je bilo tega pohoda konec, pa so se spravili na napise. V posamezne hiše, kjer bivajo ali uradujejo Slovenci, prišli so vojaki z nasajenimi bajonetami in zahtevali v imenu komandanta Hülgertha, da se naj snamejo table. V nekaterih krajih so jih kar sami potrgali in pobili. Dogodilo se je tudi, da so posamezniki mesto kake table odnesli več konjske uprave. Proti raznim Slovincem, posebno tudi proti g. komisarju Smodeju, čule so se groznje, da ga morajo dobiti in da ga obesijo, če ga dobi. Podrobnosti, katerih imamo dosti zabeleženih, ne prinašamo, pač pa vé celo mesto, da se vse, kar se nam godi, po pravi poti javi naši vladi v Ljubljano in Zagreb, ki ima dosti moči, da bo Slovence ščitila. Ker je naša vlada na to sporočila vladi v Celovec, da bo vračala milo za drago, postavili so dne 2. decembra na dvorišče, kjer ima g. dr. Müller svojo pisarno, in v hotel Trabesinger posebno stražo, ki pa je že prihodnji dan zopet zginila. Pač pa se je nam zaprla v Celovcu telefonska zveza z Ljubljano, Mariborom, Velikovcem itd.; videti je, da se hoče Celovec odrezati od drugega slovenskega sveta. Gospodje pač ne pomislijo posledic, ki bodo vsled tega nastale.

Koroški Slovenci in — Nemci v očeh prof. Graberja.

Gospod dr. Jurij Graber, profesor v Celovcu, hoče v svojih člankih, ki jih pošilja obema nemškima listoma, kar naenkrat po svoje razlagati ustoličenje na knežjem kamnu in poznejše razdeljevanje zajmov na vojvodskem prestolu. Po stari nemški maniri nekaterih profesorjev hoče zabrisati še ta sled slovenske zgodovine; a naj bo prepričan, da je zastoj njegov trud in njegovo delo.

So bili že bolj učeni profesorji kakor je Graber, ki so poskušali to nevhvaležno delo, a se jim ni in se jim nikdar ne bo posrečilo, in naj pišejo o ustoličenju brošure ali celó knjige. Ustoličenje na knežjem kamnu in poznejše podelje-

vanje fevdov na vojvodskem prestolu je čisto staroslovenska navada in običaj, obred, ki je znak demokratične uprave pri Jugoslovanih. Ljudstvo podeli svojemu vladarju pravico vladanja in ljudstvu mora priseči vladar zvestobo pri svojem vladanju in ne narobe, kakor je to bila pri Nemcih navada. Ko so Habsburžani iz sovraštva do Slovincem in slovenskega jezika opustili to starodavno pravno navado podeljevanja oblasti po narodu, kaj je bilo potem? Koroški Nemci — hvala Bogu brez Slovincem — so prisegali zvestobo svojim vladarjem deloma v Št. Vidu, deloma na Gosposvetskem polju (nadvojvodu Karlu in sinu Ferdinandu II. l. 1597.) pri vojvodskem stolu in pozneje so Nemci svojo zvestobo prisegli cesarju Leopoldu 1660 in Karlu VI. l. 1728. v deželni hiši, v „dvorani grbov“. Ali je bil to demokratizem ali ljudska vlada? To je bilo klečeplaztvo prve vrste. Vse so storili Nemci, še celo ponižali so se, samo da so odpravili in izpraskali deželi slovensko lice, slovenski značaj, upravo in ustavo.

Prof. Graber trdi dalje, da so bili koroški Slovenci in Nemci vedno prijatelji med seboj. No, prof. Graber pač malo pozna nemško in slovensko zgodovino, ker drugače bi vedel, da so se Jugoslovani vojskovali za cesarja Ludovika s Franki sedem let. Franki-Nemci so Slovence tako sovražili in z njimi (Slovenci) tako nečloveško ravnali, da so še slovenske otroke metali psom. Če profesor tega dejstva morda ne verjame, naj vzame v roke: Constantinus Prophyrog. De admin. imp., 30. ed. Bonn, p. 114—145, kjer bo bral o pasjem in nečloveškem „sporazumljenju“ med Nemci in Jugoslovani.

To nečloveško ravnanje Nemcev s Slovenci pa ni bilo samo za časa Frankov, ampak je trajalo cel srednji in novi vek do najnovejšega časa 1. novembra 1918 — do propada nemške Avstrije. Vemo iz zgodovine, kako so Nemci delali s slovenskim prebivalstvom v srednjem veku. Pod krinko kazni za upore in veleizdaje so jim vzeli najboljše zemljišča, prebivalce pa so metali v ječe in temnice. To je bila ona mirna prilagoditev, v kateri Graber vedoma laže drugim, ali pa kot nevednež samemu sebi. Vsi viri srednjega veka nam glasno in jasno pričajo, kako kruto in nečloveško so Nemci ravnali s Slovenci. Naj bere Graber srednjeveške krvnike, pa bo videl, kaj nemški viri sami pišejo o mirni slovenskonemški prilagoditvi in privadi. Saj ni bil upor slovenskih kmetov koncem srednjega veka nič drugega, kakor upor zoper nemški, tiraški, hlapčevsko fevdalni sistem, upor zoper nemško srednjeveško krivično vladno in proti izžemanju ubogega ljudstva. Slovenci so šli na dvor cesarja Maksimilijana in se pritožili zoper nemške fevdalne valpte, grofe in kneze. Zato pa so jih vrgli v ječe. In novejši čas? S silo je germaniziral cesar Jožef II., in še z večjo silo je germanizirala vlada cesarja Franca Jožefa I. Zadnjih petdeset let dualizma je petdeset let nasilne nemške germanizacije, ki nikjer ni tako bujno cvetela in poganjala klasje, kakor ravno na Koroškem. Zastoj smo se Slovenci pritoževali in klicali cesarsko „pravično“ vladno in člen XIX., na katerega je cesar prisegel, na pomoč; zastoj smo koroški Slovenci na sto in sto shodih protestirali proti nasilni nemški vladi, ki je vzela koroškim Slovincem vse ljudske šole in izbacnila slovenski jezik iz vseh javnih uradov. Da, taka je bila nemška, mirna in za Nemce seveda koristna prilagoditev na Koroškem! Ni čuda, če se sedaj Nemcem Graberjevega kova toži po nekdanjih časih, ko so jim avstrijski Slovani robotarili.

Najbolj pa se je blamiral profesor Graber s tem, ko pravi, da so današnji slovenski in nemški Korošci vsi skupaj eno ljudstvo in ena rasa. O tem pa prihodnjič!

Ali res koroški Nemci v Jugoslaviji ne bi mogli prav dobro izhajati?

O tem vprašanju pišemo samo radi tega, ker je hujskanje posameznih Nemcev marsikaterim že vse pojme zmešalo. Ti hujskači sodijo seveda sami po sebi. Ker nam nikdar niso privoščili, da bi se naši otroci poučevali na podlagi materinega jezika in se na tej podlagi učili drugih jezikov, ker so nam usiljevali povsod uradnike, ki nas niso mogli ali pa ki nas niso hoteli razumeti, ker so nas smatrali vedno in povsod za narod druge vrste, razširjajo sedaj strah in grozo pred našim imenom s hujskanjem, češ da bomo tudi mi tako delali z Nemci na Koroškem. Kdor sam nima pameti, ne more razumeti, da bi jo kdo drug več imel. Mi smo na lastnem telesu prav dobro in dovolj dolgo skusili to in vemo, kam pelje tako ravnanje. Zakaj je razpadla Avstrija? Zato ker je vladal vedno nemški birokratizem na ta

način, da je odtujeval eden narod drugemu narodu, tako dolgo, da so ga vsi črtili; saj tudi Nemcem ni prinesel končno nič drugega kakor zgubo in vojno pogubo. Ta nemški birokratizem vzgajal je v naši duši sovraštvo proti Avstriji tudi na Koroškem in celo med sicer mirnim kmetiskim ljudstvom. Ker smo bili v silobranu, smo morali večkrat molčati proti vsem, ki so predstavljali to vladno; a v našem srcu je rasla nezadovoljnost ter prekipela do sovraštva. Sedaj pa naj bi bili mi ravno tako nespametni, da tudi mi zatiramo druge? Ali je to verjetno? Ali to odgovarja nasplošno našemu poštenemu značaju? In pa to-le: Cela država, ves nemški birokratizem, vlada, uradniki, šole, vojaščina in nebroj društev, ki so podkupovali naše duše in srca naših otrok, nas niso mogli popolnoma germanizirati in so nam v par stoletjih vzeli komaj en majhen del, dasi smo bili po krivdi germanizatorjev tudi v kulturi slabejši. Mi poznamo te boje in zdaj bi si mi naj domišljevali, da bomo nemški narod na Koroškem slavizirali. Tisti nemški hujskači, ki to vpijejo in pišejo, so največji žaljivci nemškega naroda, ker mu ne priznajo nobene odporne moči in kulture. Vse to je torej neumnost, katero verjame samo največji kalin. Ti hujskači so seveda tudi nedosledni do skrajnosti. Celovski profesor Graber — ki si bo še svoje prste obrabil, toliko piše proti nam — pravi v enem zadnjih člankov, da smo Slovenci na Koroškem samo narod gorskih bajtarjev („Bergkuschler“). No, in vseeno naj ima nemški narod pred nami strah? Toda ti „učenjaki“ pišejo še marsikaj drugega, kar so se že pred 30 leti naučili in kar še danes ponavljajo, n. pr. da je med Srbi in Hrvati sovraštvo, da Slovenci in Srbi niso popolnoma enaki, da kralja Petra tudi v Srbiji ne marajo, da smo pre-slabi, da bi Italijane nazaj porinili, skratka, da nismo nič in da ne bomo nič! I, zakaj se pa vendar potem razburjate, zakaj pa se borite proti strahu, katerega ni? Mi pa vemo, da vlada sloga od Koroške do Srbije in Črnogore in da je samo na Hrvaškem mala peščica ljudi — Frankovcev — združenih s par možmi Radičeve stranke, ki so bili plačani od prejšnje vlade in hočejo sedaj delati zgago, če bi jih kdo upošteval. Sicer pa so naši listi pač mnogo bolj dostojno kakor v nemški Avstriji in v koroškem deželnem zboru razmotrivali vprašanje, kaj bi bilo boljše: republika ali monarhija. Naša država je ustanovljena tudi na zunaj in mi prav natančno vemo, kako velika da bo; kaka bo nemška Avstrija, tega pa še nihče ne ve, ker je to odvisno tudi od antante. Zakaj da se mi ne zoperstavljamo Italijanom z vojaško silo, to hoče naša vlada na podlagi informacij od antante. Mi tudi vemo, kaj nam nudi v naši državi že narava sama in zato tudi vemo, da bomo aktivni v svojem gospodarstvu. Nemci na severu bodo imeli priliko, da bodo preskrbovali s svojimi trgovskimi zvezami zameno raznega blaga; njih trgovci in obrtniki, njih industrija in pridnost bo našla na Balkanu, ki je sedaj popolnoma izprazen, mnogo rodovitnega polja — ako se ne bodo ustrašili slovenskega jezika; sicer pa, če se niso bali italijanskega, zakaj bi se bali slovenskega.

Zato tudi šolarjem nemške narodnosti nič ne bo škodilo, ako se bodo učili po šolah — toda na podlagi materinega jezika tudi kak jugoslovanski jezik; ta mu bo pripomagal do večjega zaslužka in ne bo nobeden smatral potem kot nesrečo in zatiranje, ako bo slišal pri uradih tudi slovensko govorico, ker bo svoje zahteve na Koroškem pri uradih lahko stavil v nemškem jeziku. Renegatom seveda to ne bo dovolji; ti so se redili od hujskanja in vedno ribarili v kalnem. Neprijetno bo to tudi nezmožnim uradnikom, kajti pri nas po naši ustavi ne bomo gledali na kvantiteto ampak na kvaliteto; dober uradnik pa lahko dela najmanj za dva iz stare Avstrije.

Mi smo demokratičen narod, zato pa ne poznamo formalitet, in klanjanja, kar morda ne bo prav visokim nemškim uradnikom iz prejšnje Avstrije; tudi generalov ne bomo imeli na cente. Za nemške profesorje Graberjevega kova se isto ne boma trgali; saj so ravno nemški profesorji na Nemškem mnogo krivi, da je danes nemška država v razsulu.

Vse to bodo pa menda tudi Nemci na Koroškem v Jugoslaviji lahko pogrešali in če bo eden od teh velikanov se užaljeno ločil — mu bomo zedinjeni priredili odhodnico brez solz! Mi nimamo vzroka koga vabiti, toda s ponosom lahko rečemo, da bo naša stavba imela dosti prijetnega prostora tudi za poštene pripadnike drugega rodu — ako so dobre volje!

Iz Jugoslavije.

Srbi zasedli Spodnji Dravograd.

Večja srbska četa je dne 2. t. m. zasedla Spodnji Dravograd.

Kaj je s Celovcem?

Nemci pravijo, da je nemški, Slovenci pa, da je slovenski — jugoslovanski. Kdo ima prav? — Slovenski trgovci, po katerih se pretaka čisto slovenska kri, pravijo, mi bi šli radi pod Jugoslavijo, a nemški uradniki in uradniki, nemški baroni in „foni“ pa nam branijo, ker je potem oblast nemške gospode v Celovcu „fuč“. Pa bodo Nemci rekli, saj v Celovcu ni nobenega slovenskega trgovca. O le počasi gospodje Lackner, Graber, Pavlič!

Začnimo pri najbolj znanih in bogatih: Fili je Slovenec, doma iz Bovca na Goriškem; Grafenauer je Slovenec iz Zile; Prosen, Oremus, Murko, Ure, Merlin, Ivanetič, Antonič, Ogris, Lesnik, Hafner (dva), Bizjak, Blažon, Izop, Otovc, Černic, Rasečnik, Kulnik, Napokoj itd. itd., vsi ti in drugi trgovci so čisto slovenske krvi. — Pa še več! Večina krojačev in črevljarjev je slovenskih (Grohar, Majrič, Žerjav, Zorko, Petraš, Kozorog, Potočnik, Zima, Primšič, Ruplič in drugi).

Gostilne so skoro vse slovenske: Poš, Rom, Trabesinger, Otič itd. Navedli smo samo nekatere.

Polovico uradništva zna tudi slovensko n. pr. na pošti ali na sodniji. Slovencev je vse polno med železničarji, med mestnimi delavci, posli itd.

Celovec ima torej nemško lice — a slovensko kri — in ne bo težko delo — da se bodo tudi drugi takoimenovani Nemci z imeni Šumi itd., kateremu je mati govorila najprej v slovenskem jeziku, spomnili svojega pravega maternega jezika. Gospod profesor Angerer ima čisto prav, ker je na nekem zaupnem shodu priznal: „Wir stehen auf südslavischem Boden.“ (Mi stojimo na jugoslovanskem ozemlju.)

Antanta skrbi za Jugoslavijo.

Kakor izvemo, je v Solunu kakih 420 velikanskih skladišč polnih živeža in raznih predmetov, katere se potrebuje v gospodarstvu in vsakdanjem življenju. Vsega skupaj je več kot deset tisoč vagonov. Ves ta material darovala je Amerika, Angleška in Francoska svojim junakim zaveznikom Srbom. Razen tega je shranjenega v raznih skladiščih mnogo gospodarskega orodja in strojev v vrednosti nad 10 milijonov frankov. Ves ta gospodarski material sta darovala dva ameriška milijarderja, ki sta v daritvenem pismu določila, naj se ti stroji in drug material porazdele večinoma v Srbiji, ki je gospodarsko največ trpela. Ti pa so sklenili takoj, da bodo oddali velik del ostalim jugoslovanskim deželam. Težkoče izvoza in prevažanja obstojijo samo v tem, ker so Nemci, predno so odšli iz Srbije, razdejali in uničili ves železniški material, proge in odpeljali iz Srbije nebroj vagonov in železniških strojev. Sedaj so v Srbiji na delu, da popravljajo proge in so na poti v Srbijo tudi že železniški stroji in vozovi, da se spravi prevažanje v tek.

Politični pregled.

Nemški socialdemokrati proti naši državi.

Dne 29. nov. opoldne so proglasili nemški socialni demokrati v Mariboru železniško stavko. Stavkajo radi tega, ker so Slovenci vzeli pošto in sodnijo v Mariboru v svoje roke. Tudi poštni uslužbenci so skušali stavkati. Slovenski uslužbenci opravljajo službo sami. Stavka je političnega značaja. Socialni demokratje so nahnjanski najbrže od nemških nacionalcev, da stavkajo. Opoldne je prišlo odposlanstvo nemških železničarjev k poveljstvu jugoslovanske armade v Mariboru za Spodnji Štajer, da bi se pogajali. General Majster je odklonil vsako pogajanje s socialnimi demokrati in nemškimi uradniki, ker je stavka samo politično kljubovanje. Popoldne ob 4. uri so imeli jugoslovanski železničarji dobro obiskan shod v Narodnem domu. Sklenili so, da bodo sami noč in dan delali, da premagajo prve težkoče. To so tudi storili in tako dokazali, kako je treba tudi z dejanji podpirati našo vlado. Slava jim! Ravno tako požrtvovalno so se vedli tudi slovenski poštni uslužbenci. V prihodnjih dneh so prišli jugoslovanski železničarji na pomoč in je bilo na ta način mogoče, da so Slovenci premagali vse težkoče in v par dneh zopet upostavili promet, za kar so jim bili konečno hvaležni tudi — Nemci.

Zoper nasilstva koroških Nemcev proti Slovincem.

Predsedstvo Narodnega veča v Zagrebu pooblašča Narodno vlado SHS v Ljubljani, da v imenu Narodnega veča v Zagrebu kar najostreje protestira pri deželnem odboru v Celovcu proti vsakemu nasilstvu in da zahteva, da vzdrži deželni odbor za vsako ceno red in mir v deželi. V slučaju, da pride do najmanjšega nasilja proti slovenskemu prebivalstvu, bo Narodno veče od-

redilo najostrejšo represalijo proti državljanom Nemške Avstrije, ki se nahajajo na jugoslovanskem ozemlju; v slučaju potrebe pa tudi proti jugoslovanskim nemškim državljanom SHS. Člani deželnega odbora so vrhutega osebno odgovorni, da se vzdržujeta red in mir. Narodna vlada SHS je to noto sporočila deželnemu odboru v Celovcu in zahtevala, da se nota razglasi potom letakov in časopisov.

Mirovna konferenca

se otvori menda že 17. decembra, kakor poroča „Češko Slovo“. Odposlanci se bodo sešli v francoskem mestu Versaju (Versailles) in se bo menda med prvimi predmeti razpravljalo o češko-slovaškem in jugoslovanskem vprašanju.

Bačka, Banat in Baranja za Srbijo.

Iz najrodovitnejših krajev prejšnje madžarske kraljevine došla je v Belgrad deputacija, da manifestira svojo pridružitev h kraljevini Srbiji in državi SHS. V tej deputaciji so tudi trije Nemci in en Mažar, ki so v imenu soplemenjakov izjavili, da so pripravljeni združiti se z našo državo. Jašo Tomič in katoliški župnik Blaško Rajiž iz Subotice sta izvoljena za zastopnika bačkih in banatskih Srbov in Hrvatov pri srbski vladi. Nemci v drugih krajih so menda vendar bolj pametni kot koroški!

Črnogorci se odrekajo svoji dinastiji.

Iz Cetinja poročajo: V Podgorici se je vršil velik narodni shod Črnogorcev, na katerem se je ljudstvo odreklo črnogorske dinastije in proglasilo, da je Črnagora združena z državo SHS.

Napet položaj v Berolinu.

Iz Berolina se z dne 30. novembra poroča, da razširjajo pristaši takozvane Spartakusove stranke po tovarnah letake, v katerih se pozivljajo nižji sloji (proletariat) v splošno oboroženje. — Vlada torej le boljše vizem.

Poljska vlada stavi ultimatum Nemcem.

Poljska vlada je odposlala 27. novembra vladi nemške republike noto, v kateri protestira z ozirom na izgred nemških vojakov v vzhodnih obmejnih ozemljih proti kršenju suverenitete (samostojnosti) poljske države. Obenem se opozarja, da vedenje nemškega vojaštva ogroža varnost vzhodnih mej. Zategadelj zahteva poljska vlada, da takoj zapuste nemške čete zasedena vzhodna ozemlja in da nemška vlada nemudoma odgovori z ozirom na resni položaj.

Varšava, 29. novembra. „Kurier Warszawski“ poroča, da so Poljaki zasedli Brest-Litovsk razun ene utrdbe do cela.

Pri Čehanovicah prišlo je do boja med poljskimi oddelki in Nemci. Izgube so bile na eni kakor na drugi strani neznatne. Poljaki so ujeli nemško kompanijo, broječo 156 mož.

Švica za vse inozemce zaprta.

Iz Prage se poroča, da je švicarska vlada prepovedala ne le, da ne sme nihče priti v Švico, temveč tudi, da ne sme skozi Švico nihče potovati do mirovnega sklepa.

Dnevne vesti.

Vesela znamenja na Koroškem. Na vseh krajih naše lepe domovine se pridno gibljejo. Povsod kažejo, da jim ni več mar za nemško gospodstvo in da hočejo biti sami svoji gospodarji. Narodne straže so se ustanovile v Lipi nad Vrbo, v Rožeku in celo na Otoku. Povsod se zbuja celovška okolica, posebno naši korajžni slovenski fantje. Seveda bo profesor Graber v „Freie Stimmen“ vse eno še naprej trdil, da je na Koroškem samo par kajžlarjev po gorah slovenskih!

Nemškim listom v preudarek. Kakor pripovedujejo potniki z Dunaja, preiščejo na južnem kolodvoru vsakega v Jugoslavijo potujočega ter mu vzamejo denar, ki ga ima pri sebi, izvzemši toliko, kolikor potrebuje za pot. V Celovcu, v Beljaku in na drugih postajah jemljejo našim ljudem celo usnje stran, katerega so v mestu kupili — ako se peljejo južno od Drave. V Celovcu se javljajo pri nas Slovenci z različnimi pritožbami, posebno bivši begunci, katerim se ne izplačuje več podpora in ki ne dobijo niti stanovanja niti hrane. Ljubljanski listi tudi poročajo o slučajih, ko nemške občine rodbine, ali tudi matere z malimi otročki, kar izženejo, češ, da so pristojni v Jugoslavijo. Kak krik bi zagnala znana dva nemška lista v Celovcu, ako bi tudi Slovenci tako delali. Iz slovenskih krajev vzame vsak mirno lahko svoj privaten denar seboj in nikomur še ni padlo v glavo, da bi na Jesenicah revidiral kovčke. Koliko je na našem ozemlju

še nemških siromakov in dosedaj pri nas še ni bila navada, da jih izganjamo. In vendar, ta dva lista v Celovcu ne vesta, kako bi čim boljše hujškala proti Slovincem. Ali Nemci v Celovcu res nimajo nobene druge skrbi, kakor brati take hujskarje!?!

Celovec. Dne 3. decembra so imeli uradniki raznih uradov velepomembno posvetovanje. Ni znano, kdo je prišel na nesrečno misel, da Celovec morda ne bo ostal v sedanji nemško-avstrijski oblasti; vendar pa se je moralo nekemu kaj takega sanjati in je povedal to tovarišem naprej. Najprej so ga čisto osuplo gledali; potem pa so se smejali, češ, strah ima velike oči in Celovec je vendar na vse strani dobro zavarovan. Iz Maribora ne more noben vlak, ker je proga pri Rikarjivasi pretrgana, proti Celovcu zastražena in ker tudi iz Rožne doline ne pride vlaka. Pred mirovno konferenco bo itak glasovanje, kamor hočemo pripadati in zlomek bi bil, če ne ostanemo pri nemški Avstriji. Pa glej ga spaka — nekdo je z rameni skomignil in to je zadostovalo, da so gospodje pozabili na to, če je Celovec zavarovan, na glasovanje in na vse druge pripomočke; začeli pa so misliti o tem, ali bi bila Jugoslavija še naprej z vsemi celovškimi uradniki zadovoljna in nekateri — mi ne povemo zakaj ravno samo nekateri — so bili mnenja, da se ne pustijo odstaviti in da morajo radi teh gospodov vsi „ž njimi držati“! Tega mnenja je bilo posebno par višjih glav in zato so storili sledeč isklep: „Ako se le enega od nas odstavi, potem gremo vsi!“ Ko so to sklenili, so bili posebno nekateri prav zadovoljni in glave so stale zopet pokonci! Tako govorijo po Celovcu. Nam se pa čudno zdi, da celo nekateri Nemci tako trdovratno pričakujejo Jugoslavijo tudi v Celovcu, in še bolj se čudimo, da si tako visoki gospodje, ki so vendar juristi, mnenja, da je tak štrajk ravno tako navadna reč kakor pa če ustavijo delo kaki čevljarški pomočniki. Ali se jim ni še zazdelo, da bi to bil jako dvorezen meč tudi za Nemce!?! No, mogoče pa se kateremu od njih še kedaj kaj pravega sanja!

Zadnji opomin na poštne urade na Koroškem. Še vedno nam dohajajo pritožbe, da se v nekaterih krajih „Mir“ zadržuje in pravočasno ne ekspedira. Na nekaterih poštah uradih zgine „Mir“, kakor bi ga kafa vzela. Mi opozarjamo enkrat za vselej in poslednjič vse take poštne urade, da si bomo tiste uradnike in uradnice dobro zapomnili. Osebno so nam odgovorni vsi tisti, ki nam delajo nepostavne neprilike in marsikaterega bo še kesalo, da je skušal na tak otročji način zavirati razširjanje „Mira“. Tudi poštni urad v Celovcu dela ekspediciji pisem in dopisnic s slovenskimi naslovi razne neprilike. Pred seboj imamo dopisnico, v kateri je ime adresata pisano slovensko, kraj pa celó nemško in vendar se je ta dopisnica vrnila odpošiljalcu. Gospod poštni ravnatelj, napravite vendar enkrat red pri Vaših uradnikih, ker pritožb, ki nam dohajajo proti Vašemu uradu, je vse polno!

Vsem geometrom! Pripravljalni odbor društva „Slovenskih geometrov“ v Ljubljani sklicuje v nedeljo, dne 8. decembra 1918, ob 10. uri popoldne, v uradnih prostorih, Vodnikov trg, II. nadstr., sestanek glede stanovske organizacije. Posamezna vabila se ne bodo razpošiljala. Dolžnost vsakega je, da se udeleži.

Velikovec. (Kako je poskrbljeno za delavce?) Delavec Mihael Volbart iz Sv. Neže nam poroča sledeči slučaj, kateri se ne sme več ponavljati, ako se naj ne pojavijo tu ali tam hudi izgredi. V občini Sv. Peter se je zvedelo, da je došla moka za ljudi, ki jo dobivajo pri občini. Moka je baje došla v Velikovec k trgovcu Kultererju. Iz Sv. Petra v Velikovec pa je približno uro daleč, ako kdo ne stanuje morebiti na spodnjem kraju, oddaljenem še več. Sv. Peter pa tudi ni, kakor znano, v velikovski občini in ljudje ne morejo razumeti, zakaj moka za Sv. Peter ne pride tja, marveč v Velikovec. Torej vsekako: Moka je došla in ljudje so se razveselili, da jo dobe vsak svojo merico. Došlo je dne 20. m. m. iz Sv. Petra v Velikovec 24 ljudi, omenjeni trgovec pa se je izgovarjal, da drugih odjemalcev ne more zdaj pustiti čakati, da mora potem iti jest, in ko so ljudje gledali, jih je baje se naslavljal kot „gaunerje, falote in ravbarje!“ Ljudje so šli na okrajno glavarstvo, kjer so jih pošiljali iz ene pisarne v drugo, moke pa jim tam seveda niso mogli dati, ker je tam ni. Tako je moralo vseh 25 ljudi iti praznih rok domov in delavec V., ki je temu priča, dobil je za svoje otroke šele zvečer pri znanem dobrem posestniku par kil moke, da je mogel svojim otrokom prinesiti nekaj hrane, potem ko je zamudil ves delavni dan s tem, da je iskal moko po Velikovcu. To so razmere, ki se morajo čimprej odpraviti. Moka se naj deli v občini, če ni posestnika, ki bi jo delil, najmite delavce zato in potem se naj ljudi obvesti, kdaj

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavnica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.
Srečke na obroke,
promese k vsem žrebanjem.

je kaj dobiti, in kadar pridejo, naj se jim postreže takoj! Ta slučaj pa se naj preišče in trgovca Kultererja pozove na odgovor, ako se izkaže kot resnica, kar se je tu poročalo. — Pripomba uredništva: V zadnjih časih so se razmere temeljito izpremenile. Velikovec so zasedle srbske čete. Par dni pozneje so jih nemški vojaki iz Celovca napadli, hoteči zavojevati mesto, kar pa se jim v zlic premoči še ni posrečilo.

Razglasi Narodne vlade.

Naredba poverjenistva za kmetijstvo.

Gozdovi in domene prejšnje avstrijske države in verskega zaklada, ki so bili v področju bivšega goriškega ravnateljstva gozdov in domen, ki leže na ozemlju Narodne vlade SHS v Ljubljani, so prešli v last te vlade.

Na uprav teh gozdov in domen na Kranjskem, Goriškem, v Istri in južnem delu Koroške, ustanovilo se je ravnateljstvo v Ljubljani kot gozdarski oddelek poverjenistva za kmetijstvo in je imenovan višji gozdarski svetnik Josip Rustija za ravnatelja.

Istemu se je ob enem poverilo začasno načelnništvo deželnega gozdnega nadzorstva.

Uradi gozdarskega ravnateljstva in nadzorstva so začasno v palači Narodne vlade.

Predstojništvo za kmetijstvo.

Poverjenik: Prelat A. Kalan l. r.

Razglas poverjenistva za javna dela in obrt.

Množijo se ovadbe o raznih, celo najuglednejših trgovcih, da so kupili razno blago od ljudi, o katerih so morali vedeti, da so si isto na nepošten način prisvojili.

Trgovci, ki so nakupili katerekoli množine takega blaga, se nujno pozivljajo, da takoj, najkasneje pa do 10. decembra t. l., priglasijo „Prehodno-gospodarskemu uradu, Turjaški trg št. 1, v Ljubljani“, kaj so kupili, po katerih cenah in koliko imajo tega blaga v zalogah, sicer se bo proti njim brezobzirno kazensko postopalo.

Poverjenik: Inž. V. Remec l. r.

Naredba.

Delovanje bivše kovinske, kakor tudi bivših gospodarskih in blagovnih central v območju Narodne vlade SHS v Ljubljani se smatra s 1. novembrom t. l. naprej za ukinjeno.

Prestopki zoper rekvizicijske zahteve teh central pred 1. novembrom t. l. se splošno odvezujejo.

Vse blago in produkti, ki so bili podrejeni imenovanim centralam, ostanejo tudi v naprej še kot potrebščine v nujnem javnem interesu pod nadzorstvom Prehodnega gospodarskega urada Narodne vlade SHS v Ljubljani in so navezani na dosedanje maksimalne cene, razven v kolikor se od slučaja do slučaja razvezuje zapora nad temi produkti.

Ljubljana, dne 28. novembra 1918.

Poverjenik za javna dela in obrt:

Ing. V. Remec l. r.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

Pri preselitvah ali premestitvah naj se naznani poleg novega naslova tudi stari naslov ter številka, ki je tiskana v zgornjem kotu naslovne pasice (nad imenom).

Zanesljiv hlapec

se sprejme h konjem v župnišče z majhno kmetijo. Ponudbe pod znakom „Hlapec 2“ na upravništvo „Mira“. Znamka za odgovor.

Učenca

vzame takoj v trgovino z mešanim blagom

Franc Schnabl
St. Rupert pri Celovcu.

Suha drva

mehka in trda, kupuje vsako množino

Janez Grančnik
hotel Trabesinger v Celovcu.

Klavir

ima naprodaj po nizki ceni

Franc Robinig v Šmarjeti
pošta Velikovec.

Jožef Vajncerl
Celovec, Velikovška cesta 5

v hiši hotela Trabesinger

priporoča slavnemu občinstvu svojo

trgovino s papirjem

z devocijskimi in galanterijskim blagom, s pisarniškimi in šolskimi potrebščinami; tiskovine za župne urade, zalogo trgovskih knjig, slovenskih molitvenikov, križev in rožnih vencev, katekizmov, Zgodb sv. pisma itd.

Bogata zaloga slovenskih razglednic: Ustoličenje koroških knezov, za Božič, Novo leto itd. Prodaja jugoslovanskih časopisov.

Daj nam mir, Gospod!

Pesem za 3 ženske glasove in orgle se dobi pri šolsk. ravnat. **A. Kosi-ju, Središče** (štaj.). Partitura 80 h, pevski part 30 h.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi **oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.**

Pristno toaletno milo

fino dišeče, 1 kos 100 gr težak, 3 kosi 18 K, 6 kosov 34 K, 12 kosov 65 K.

Pristno milo za pranje

1 kg po 26 K. — Pošilja le, če se prej vpošlje znesek. **M. Jünker**, eksportno podjetje v Zagrebu br. 16, Petrinjska 3 (Hrvatsko).

Moderne

baršunaste klobuke za ženske

v različnih barvah, oddaja

za lastno ceno

zaloga klobukov **Schelli Pichler**
Celovec, Dunajska ulica 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA
PODRUŽNICA V CELOVCU

Vabilo na subskripcijo

12.500 novih delnic, izdaja 1918,
po K 400.— nom.,
v skupnem znesku K 5.000.000.—.

P. n.

Občni zbor Ljubljanske kreditne banke v Ljubljani, ki se je vršil dne 15. aprila 1918, je sklenil — oziraje se na hitro napredovanje vseh bančnih poslov — tor ima pred očmi važne narodno-gospodarske naloge, katere čakajo banko ob koncu svetovne vojske — okrepiti lastno bančno glavnico s tem, da se jo zviša od 10 na 15 milijonov kron.

Upravni svet, ki je bil pooblaščen, da stori v tem oziru ob primernem času vse potrebno, videč, da je tako željno pričakovani konec vojske pred durmi ter da gremo nasproti dogodkom, ki pomenijo tudi gospodarski preporod naših dežel, je sklenil, provesti to zvišanje delniške glavnice čim preje — in sicer ob sledečih pogojih:

1. Delniška glavnica K 10.000.000.— se zviša za sedaj z izdajo 12.500 delnic po K 400.— nom., torej za K 5.000.000.— na K 15.000.000.—.

2. Posestnikom starih delnic se ponudi 10.000 novih delnic, torej v razmerju: na vsakih 5 starih delnic 2 novi, po K 550.— tel quel za komad. Ulomki delnic se ne upoštevajo.

3. Nedelnarjem (novim subskribentom) ter stari delničarjem (ako želijo podpisati večje število delnic, nego jim pristaja v razmerju na 5 starih 2 novi) se ponudi 2500 delnic po kurzu K 650.— tel quel za komad.

4. Nove dolnice imajo kupon za leto 1919.

5. Subskripcijski rok konča s 15. decembrom 1918.

6. Protivrednost podpisanih delnic se mora vplačati takoj, najpozneje pa do 15. decembra 1918. — Od dneva vplačila do 15. decembra povrnemo subskribentom 3-6% obresti od dneva vplačila do dneva vrnitve denarja.

7. Prijave za Koroško sprejema Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu, Kolodvorska cesta št. 27.

Posestniki starih delnic, ki želijo podpisati nove delnice, morajo predložiti gori navedenemu subskripcijskemu mestu a) podpisano in točno izpolnjeno pri-glasnico, b) plašče starih delnic in c) seznamek šte-vilk starih delnic (na drugi strani pri-glasnice).

8. Razdelitev (reparticija) novih delnic se bo naznanila subskribentom pismeno; nove delnice se bodo razpošiljale spomladi 1919 proti vrnitvi potrdil o vplačilu denarja.

9. Kurzni (azijski) dobiček, ki se bo dosegel pri izdaji novih delnic, gre v korist rezervnemu zak-ladu banke (odštevši emisijske stroške in pristojbine).

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu
Kolodvorska cesta 27.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

urađuje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.